

af Sagen og ikke lade den gaa videre, fordi man vil have en anden Sag afgjort først. Hvad Sagen om Folketingsvalgkredsene angaar, er mit Standpunkt tilstrækkelig kendt. Da Sagen imidlertid ikke ligger for til Behandling, skal jeg ikke udtale mig om den nu.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Ringkøbing, (J. C. Christensen) tænkte sig, at der ved denne Sags Behandling vilde komme et Samarbejde i Stand mellem de Partier, der intet positivt Resultat ønske af denne Behandling. En saadan Udtalelse har det ærede Medlem aldeles ikke Lov til at fremsætte, for saa vidt han vil have sande Grunde under de Udtalelser, han fremsætter. Det ærede Medlem kan sige, at det ved han ikke noget som helst om, særlig da hans eget Standpunkt ikke er saa forfærdelig positivt. Det ærede Medlems Standpunkt har mest vist sig ved, at han har angrebet Regeringens Forslag og Forsvarskommissionens Forslag og Højres Forslag, for ikke at tale om det Forslag, jeg har haft den Ære at stille, og jeg kan da ikke se, at det ærede Medlems Stilling er saa overmaade positiv. Jeg synes, det ærede Medlem vilde gøre vel i at holde sig til de Udtalelser, der falde fra de to Grupper, der her anbefale et Samarbejde om denne Dagsorden. Disse Udtalelser ere ikke gaaede ud paa, at man vilde hindre et positivt Resultat. Jeg føler mig overbevist om, at dersom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paa nogen Maade kunde tænke sig, at den Ordning, han ønsker, vilde blive fremmet ved en grundlovmæssig eller en fornuftig Fordeling af Valgkredsene, vilde han ønske en saadan og sørge for, at denne Ordning blev gennemført, og det ærede Medlem fra Ringkøbing maa ikke tvivle om, at ogsaa jeg helst saa, at det Resultat kom frem, som jeg vil have gennemført, og som jeg mener er et positivt Resultat, selv om det ærede Medlem ikke kan anse det for positivt.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har ikke Ret, naar han siger til os Socialdemokrater, at vi ikke ønske noget positivt Resultat. Vort Forslag er rigt paa Positiviteter, som vi kunde ønske at faa gennemførte. Det er kedeligt nok, at vi ikke i denne Sag kunne høre Regeringens Stilling. Her er mange Ministre til Stede,

6 i det mindste, og det kunde have sin Interesse at høre Regeringens Opfattelse af denne Sag. Det er jo et Spørgsmaal, som har meget stor Betydning for Vælgerne. Naar der er Kredse, der have fem til seks Gange saa mange Indbyggere som andre Kredse — det er f. Eks. Tilfældet med den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere —, maa Vælgerne i disse store Kredse føle sig i høj Grad brøstholdne, naar der tages Standpunkt overfor en saa stor og indgribende Sag som denne.

Det er ogsaa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing siger, at vi ved vort Forslag om Overgang til Dagsordenen vilde forkaste disse Love. Det vilde vi slet ikke. Vi ønske blot Behandlingen udsat nogle faa Dage. Vi behøve ikke ret mange Dage til at gennemføre en Valgkredsordning, naar der er Villie dertil, men det er det, de Herrer mangle. Jeg faar mere og mere Tro paa, at den Kærlighed og Interesse, de lægge for Dagen overfor Valgkredsspørgsmaalet, ikke er alvorlig ment og ikke har været det i alle de Aar, vi have arbejdet for denne Sag. Den var da bleven ført igennem og var ikke forsumpet Aar efter Aar. Det er derfor et meget nødvendigt Forslag, at Valgkredsordningen skal gennemføres, før disse store og gennemgribende Love forelægges til Befolkningens Afgørelse.

J. C. Christensen: Dette Løfte om, at Sagen kun skulde udsættes nogle faa Dage, kan jeg ikke tage videre alvorligt. Thi vi staa sandsynligvis ved Slutningen af Rigsdagssamlingen, og disse Sager her ville alene lægge stærkt Beslag paa Folketinget i Resten af Samlingen. Alene en Udsætning paa 14 Dage eller 3 Uger vil i Virkeligheden forhindre Behandlingen. Sagen om Valgkredsordningen er af Regeringen forelagt i Landstinget i et Forslag til en Grundlovsændring, og i faa Dage vil det jo ikke kunne ordnes. Dersom vi skulle have en Grundlovsændring, vil det tage lang Tid. Jeg tillægger det ikke Betydning, at det ærede Medlem siger, at det blot er en Udsættelse. I Virkeligheden vil Vedtagelsen af Dagsordenen være en regulær Forkastelse. Jeg kan ikke se bedre, end at saa maa Sagen forelægges paa ny. Det maa jo være Mening. Men hvad Resultat kommer der saa ud deraf? Det, at den Undersøgelse, som Folketinget skulde have af samtlige disse Lovforslag ved Hjælp af Udvalget, og de Oplysninger, som Folketinget skulde have, er det nu